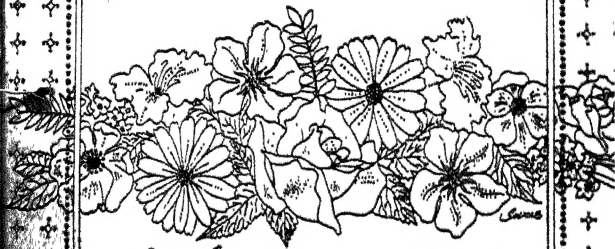

M. S. S. S.
29/10/12

शिव
शक्ति

రామ కథా రస జ్ఞానా హిని

శ్రీసత్యసాయిబాబా

29

తెలివకక్కువ అనే అరోపము

“ ఇంతకాలము అనేక విధముల గౌరవ మర్యాదలను సంపాదించుకొన్న, మీబోటివారే ఆడినమాట తప్పిరన్నచో, ఆ అపకీర్తి మీకేకాని నాకుకాదు. ”

పూర్వపు రాజుల వృత్తాంతములు జ్ఞాపకము తెచ్చుకొనుడు! మీ ప్రమాణమును భంగము గావించుకొనకుండ చూచుకొనుడు! రాజా! బాగా ఆలోచించండి. మీరు చాల దుర్మార్గమునకు ఒడిగట్టుకొనుచున్నారు. ధర్మము

తప్పుచున్నారు. పోనీ, మీరంత తెలివితేటలు గలవారే అయియుండిన, నా కోరికలేవియో బాగుగా విచారించి తదుపరి వాగ్దానము చేసియుండవలెను. మీరు కామోద్రేకులై, కన్ను మిన్ను గానక, ముందు వెనుక చూడక నా మాటలకు కట్టుబడి, వరములిచ్చి యిప్పుడు వాటిని చెల్లించుటలో నాదేతప్పని నన్ను నిందించుటలో మీరెంత పొరబడు చున్నారో, మీరెంత తెలివితక్కువవారో, యోచించుడు.

ధర్మభీతి, దైవప్రీతిగల నేను ధర్మమును లెక్క చేయక, దారుణ మార్గమున ప్రవేశించినటుల చెప్పితిరి. కానీ, ధర్మవ్రతుడు. దైవసమానుడన్న కీర్తిని ఆర్జించిన మీరు ఆడినమాటతప్పుటలో మీరెంతధర్మవ్రతులో మొదట మీకు మీరు యోచించుకొనుడు.

ఎదుటివారి తప్పులను మాత్రమే వెతుకుటలోనున్న తెలివితేటలు అంత ఉత్తమమైనవికావు. తమలోని తప్పులనుకూడ తాము వెదికి వాటిని అట్టి పెడమార్గము పట్టనీయక చూచుకొనుటలో తెలివితేటలకు ఘనతచేకూరగలదు. సర్వమెరిగిన ప్రభువులే యిట్టి విచారణ సలుపక తమ స్వార్థమును మాత్రమే తాము చూచుకొన్న మాబోటి అబలలగతి చెప్పనక్కరలేదు. అట్టి మీరేచేయుచుండిన మేము చేసితిమన్న అందులో తప్పేమియుండదు.

వరములిచ్చినది సత్యము, ప్రమాణము చేసినది సత్యము, మాటను తప్పినది సత్యము. ఈ మూడును సత్యములా కాదా? మీరే యోచింపుడు.

పుత్రప్రేమతో, సతీకామముతో, తబ్బిబై మూటను నీటగలిపినది మీరేకాని నేనుగాదు. పుత్రప్రేమ తల్లికి సహజమే. తన కుమారుడు రాజు కావాలని కోరుటలో తల్లిస్థానమందున్న ప్రతిస్త్రీకి సహజమే. అట్టి రాజ్యము స్థిరముగా కాపాడుకొనుటలో అందుకు అగిన ముందు యోచనలు చూచుకొనుటకూడ తల్లి అనువారికి కర్తవ్యమే నేను సహజ కర్తవ్యములనే అనుసరించితిని కానీ విరుద్ధమును చేబట్టలేదు.

రామునకు రాజ్యాభిషేకము చేసిన, అతని తల్లి కౌసల్య రాజమాత కాగలదు. నా కుమారుడు రామాంజులో చేతులు కట్టుకొని చెప్పిన పనులు చేయుచూ, పనివానివలె నమస్కరించుచుండుట నేను ఒక్క దిన మైనను చూడలేను. చూచి జీవించలేను. అనాడు నా కుమారుని దుస్థితిని జూచి జాలిపడుటకన్నా విషము త్రాగి ప్రాణమును వీడుట మంచిది.

రాజా! నా ప్రాణసమానుడైన భరతునిమీద ఒట్టు పెట్టుకొని చెప్పుచున్నాను. రాముణ్ణి అరణ్యవాసమునకు పంపించడముకన్నా మీరేమి చేసినా నేను తృప్తిపడను.

అని అతి తీక్షణమైన మాటలతో కైకేయి పలికి నేలమీద పడుకొని వెక్కిరివెక్కి యేడ్వసాగెను.

అపాయ పరంపరలు

అంత దశరథుడు పిచ్చైత్తిన వానివలె తన తల బాదుకొంటూ, కైకా! ఈ అనర్థము నీకు మేలగునని యెవరైనా బోధించిరా? లేక యేదైనా పిశాచము పట్టి నీ విట్లు పీడింపబడు చున్నావా? రాముణ్ణి ఆరణ్యము నకు పంపమని భరతునకు పట్టము గట్టమని కోరుటలో యేమిటి ఈ వికారము? ఎందుకీ విపరీత బుద్ధి? కైకా! నీ భర్తనైన నాకునూ, నీ పుత్రుడైన భరతునకునూ ఈ రాజ్యానికి నీవు మేలు చేయ తలచుకొన్నట్లయితే, ఈ విపరీతపు కోరికలు వీడుము. బాగుగా ఆలోచించు కొనుము. లేకున్నా, నీవు నేను, నీ కొడుకుడు నిష్కారణముగా అపకీర్తికిపాలు కావలసి వచ్చును.

అంతటితో పోక, రాజ్యము నాశనము కాగలదు. ఇంకా అనేక ప్రమాదములు సంభవింపవచ్చు. నీచు రాలా! ఈనాడు నీవుకోరినట్లు నెనంగీకరించినను భరతుడు రాజ్యపట్టాభిషేకమునకు ఒప్పుకొనుననుటలోనమ్మకమేమి? భరతుడు ధార్మికుడు. మతిమంతుడు. రాముణ్ణి అడవుల కంపుటకు కానీ, ఈ రాజ్యమును విలుటకుకానీ భరతుడు ఒప్పుకోడు. ఒక్క భరతుడేకాదు మంతులు, పురోహితులు మిత్రులు, జనులు, ఋషులు, అందరు

నీ అభీష్టమునకు విరుద్ధలే అగుదురు. ఇందరి అసంతృప్తితో నీవేమి ఆనందించగలవు. చక్కగా యోచించుకో,

పై వారల అంగీకారముతో ఏకాభిప్రాయముంచి, నేటి సాయంకాలము మన జన సభామధ్యమున రామాభిషేకము గావించునని ప్రకటించితిని. ఈనాడు నా మాటకే నేను అడ్డుతిరిగిన, సేనతో యుద్ధమునకు ప్రవేశించి శత్రుసేనలను చూచి తిరిగి వచ్చినట్లగును కదా!

రామాభిషేకమునకు సకలమూ సంసిద్ధమే. అందరికీ వార్త లందించితిని. ప్రజలు రేపటియేర్పాట్లు తగిన రీతి గావించుచున్నారు. నగరము అప్పుడే జనముచే కిక్కిరిసి కళకళలాడు చున్నది.

ఈ సమయములో నేను రాముణ్ణి వనవాసమునకు పంపిన రామాభిషేకం, రాజ్యపరిపాలనం, వనవాసం కావటం, ఒక రాత్రిలో జరిగిపోయేనా అని ప్రజలు నన్ను పరిహసించరా? జన సభామధ్యమున ప్రకటించిన పలుకులు నేనిప్పు డేరీతిగా సమర్థించుకొందును? మహారాజు యింత తెలివితక్కువవాడని ప్రజలు యెంత వెక్కిరించరు. ఇన్ని సంవత్సరములు ప్రజామన్ననల నందుకొని దశరథ మహారాజు మహాధార్మికుడు, గుణవంతుడు, శౌర్యవంతుడు అను పేరుగాంచి కడకు యింత తెలివితక్కువగా ప్రవర్తించెనన్న అపకీర్తి నేనెట్లు భరింతును?

అని అనేక విధముల తన గౌరవ మర్యాదలనుకూడనూ విప్పి కైకకు తెలియునట్లు తెలుప ప్రయత్నించెను.

కానీ కైక, మహామారిగా మారి, దళరథుని మాటలను అణుమాత్రమైనను లెక్కచేయక అతని గౌరవ ప్రతిష్ఠలనాలోచించక, తన పట్టును వీడక క్షణక్షణమునకు తన వాంఛను పెంచుకొనుచు పోయెను. మహారాజు మాటలకు విరుద్ధముగా పలుకుచు అతని వాగ్దానమును సారెసారెకూ అతనికి జ్ఞాపకముచేయుచువచ్చెను.

విధవ జీవితము

అంత దళరథుడు, కైకా! రాముడు అరణ్యవాసమునకు పోయినపట్ల నేను క్షణమైనను బ్రతుకను. కౌశల్యస్థితి చెప్పనక్కరలేదు. ఆ క్షణమే ప్రాణము వీడును. ఇక సీత తల్లడిల్లక మానదు. రాముణ్ణి వీడి క్షణకాలమైన తాను ఉండలేదు. ఈ ఘోరమును ప్రజలు చూడలేరు. మహా మేధావి, గుణశీలుడైన, రాముని అరణ్యమునకు పంపుచుండ లక్ష్మిణుడు ఊరకుండునా? వేయేటికి? మరుక్షణమే లక్ష్మిణుడు నీ ప్రాణమును తీయును. ఇది నత్యము, కడకు మన రాజ్యమిన్ని అనర్థములకు. అవస్థలకు గురి కావలసి వచ్చును.

నీకు తెలిసి తెలిసి ఈ ముండ బ్రతుకునకెందులకు యింత ప్రయత్నములు జరుపుకొను చున్నావో,

అర్థమగుట లేదు. దురాత్మురాలా! నీ చక్కదనమును చూచి నేను మోసపోతిని. బంగారుకత్తికదా అని గొంతు కొనుకొనుటకు ప్రయత్నించు మూడుడనైతిని. విషము కలిపిన క్షీరమును త్రాగిన వాడనైతిని. నన్ను అనేక యిచ్చకాలతో మోసము చేసితివి. కడకు నావంశమునే మట్టిపాలుచేయ సంకల్పించితివి.

ఛీ! నేనెంత మూఢుడను. అనేక యాగములు సల్పి దైవ కటాక్షమున లభించిన పవిత్రపుత్రుని అమ్ము కొని స్త్రీ సుఖమును కొనుక్కొనే పావినా నేను. ఇట్టిది దశరథ మహారాజు చేయ తగినదా? ఇట్టిదానికి నే ఒడి గట్టిన, కుక్కలు కూడనూ నన్ను నిందించును కదా? ప్రతి బాలుడు కూడను నన్నుచూచి రాలు రువ్వకుండురా? కడకు యిట్టి గతియా దశరథునకు? ఛీ! యిది నాపురా కృత దుష్కృతము. మెడకు వేసికొన్నది ఊరిత్రాడని తెలియక భద్రపర్చి నట్లయినది. ఇంతకాలము రమించినది మృత్యుదేవత నను విషయము నాకు తెలియక పోయెను చేతులారా మృత్యువును రమించితిని. వర్ణించితిని. అదినా పాప ఫలము. కాకున్న స్త్రీ సుఖము నకై కన్నకొడుకును కారడవుల కంపునట్టి తల్లిదండ్రులుండురా? అయ్యో! ఏమిటి ఈ విచిత్రము! ఇప్పటికి కూడను నేను నమ్మలేకున్నాను.

కైకా! మార్పుకొమ్ము. నీ మూఢతలంపు. రాముడు

నా మాటకు మారు మాటాడడు. అసలు ఈ విషయమును వినిననూ చాలు, చెప్పనక్కర లేదు. అడవికి వెళ్ళుటకు సంసిద్ధుడు కాగలడు. నన్నెందులకు అడవికి పంపుచున్నావని కూడను ప్రశ్నించును. అట్టి గుణశీలుడు రాఘుడు. రాముడేమిటి నా కుమారులెవ్వరును నా ఆజ్ఞను మీరరు. భరతుడు నీయీ తలంపును వినిన సహించడు. తల్లి అని కూడను విచారించక యేమైనను చేయవచ్చు. భరతునకు రాములన్న పంచప్రాణము. నీ కోరికకు విరుద్ధముగా నైనను చేయ సంసిద్ధుడు అనగా భరతుడే అడవికి వెళ్ళి రామునకు పట్టాభిషేకము చేయవచ్చు. అట్టి గుణశాలి భరతుడు. వాని మనసును కూడను గమనించలేని నీ దుర్బుద్ధి నేమని చింతింతును.

కైకా! వినాశకాలే విపరీత బుద్ధి అన్నట్లు నీ వినాశమునకే ఈ వికార తలంపులు కలుగుచున్నవి.

ఈ యిక్ష్వాకుల వంశమునకే తీరని అపకీర్తిని తేగోరుచున్నావు. ఇందరిని తీరని దుఃఖములోముంచి ప్రాణములు తీసిన నీవు మాత్రము ఏమి ఆనందము ననుభవింతువు. ఒకవేళ ఆనందించినను అది ఆనందమా?

ఛీ! ఛీ! పరుల బాధనుచూచి, ఆనందించువారు మహా పాపులు. రాక్షసులు. పరుల సంతోషమును కోరువారు పరుల ఆనందము నపేక్షించువారు పవిత్రులు.

మహారాజువై, రాజపుత్రివై యింత మాత్రమయినను తెలిసికొనలేకుండిన రాజవంశములకే అపకీర్తికదా! కైకా! నేను కడసారిగా ఒక్కమాటను చెప్పతలంచుచున్నాను. విను, రాముడు నాప్రాణము. వానిని వీడి నేను బ్రతుక లేను. నీ కసంతృప్తి పెట్టలేను. ఒక వేళ నీ తృప్తి నిమిత్తమై నేను రాముణ్ణి అరణ్యమునకు వెళ్ళమని నోటితో తెలుపకున్నను ఈ విషయమును విన్న రాముడు పితృ వాక్య పరిపాలకుడు గనుక తండ్రిమాటను నెరవేర్చుటకై తనకుతానే అరణ్యమునకు బయలుదేరి పోవును. దానికి అడ్డుండదు.

ఆ వార్తవిన్న క్షణమునందే నేను ప్రాణమును విడుతును. లక్ష్మణుడు, సీత, కౌసల్య రామునితో అడవులకు వెళ్ళవచ్చును. కారణమేమన కౌసల్య రాముని విడిచి బ్రతుకదు. సీత రాముని అనుసరించక మానదు. లక్ష్మణుడు రాముని అడుగుజాడలను వీడడు. లక్ష్మణుని అనుసరించి ఊర్మిళకూడ వెళ్ళవచ్చును. అట్టి సమయమున నేను ప్రాణములను వీడిన ఈకాయమునకు అంత్యక్రియలు సలుపు వారుండరు

అంత్యక్రియలకు అడ్డు

ఈవార్త కేకయరాజునకు తెలిపి, భరత శత్రుఘ్నులను గొనివచ్చుటకు కాలము పట్టును. అంతవరకూ దీని కెవ్వరూ సంస్కారము చేయరు. ఒకవేళ నేనిట్టి

కిరాతకపు చేష్టలకు ఒడిగట్టితినిని, నన్ను ప్రజలుకూడ చూడక, కాకుల గద్దల పొల్గావించవచ్చును. అయితే నా ప్రజలు అట్టి స్థితికి పూనుకొనరు. కనుక భరతుడు వచ్చు వరకు యేదో ఒక విధముగ ఈ కాయమును పెట్టియుంచుదురు. కానీ రాజ్యపాలనకే భరతుడు ఒప్పు కొనుపట్ల అట్టివాడు నా కాయమును ముట్టుటకు కాని, దహన సంస్కారములు చేయుటకు కాని వీలుండదు. అట్టివాడు అర్హుడుకూడ కాదు గనుక వానిచేత నీ ప్రేత కర్మను చేయించనని వాగ్దానమైననూ చేయుము అని అడిగెను.

ఇట్లు నీవు వాగ్దానమిచ్చినను ఇవ్వవచ్చును. కానీ ముండగా బ్రతికి జీవించుటలో నీకేమి ఆనందముండునో తెలుపుము. దుష్టచారిణీ! కడకు యింత కిరాతకురాల వైతివా? రఘువంశమునే నేల రాల్చుచున్నావా? ఇది నీ స్వభావమా? లేక వైష్ణవమాయ నీలో ప్రవేశించి నిన్నిట్లాడించుచున్నదా? అర్థము కాకున్నది. అని దశరథుడు బాధపడుచుండగా మూడు రూములు గడచినవి. వ్యాధి గ్రస్తునివలె, నిట్టూర్పులు విడుస్తూ కుమిలిపోవుచున్నాడు దశరథుడు.

(సశేషము)

“శిక్షణారంగముందు

ధర్మసంస్థాపన”

1972 మే నెల 31 రోజులు ప్రశాంత గంభీర సుందర వసంత వాతావరణములో. మేఘాలయ నుండి కేరళవరకూ డార్జిలింగునుండి మధురవరకూ, దేశములోని వివిధ రాజకీయ భాషాప్రయుక్త ప్రాంతములనుండి వచ్చిన మూడు వందలమంది కళాశాల విద్యార్థులు బృందావనములో సమావేశమై, భగవాన్ బాబావారి ఆపారప్రేమవాహినిలో పునీతులై, ఆధునిక సారస్వత, వైజ్ఞానిక, ఆధ్యాత్మిక, కళారంగాలలో విష్టాతులైన వారితో సన్నిహిత సంబంధము గలవారలై, మన భారతదేశపు వివిధ దృక్పథ విజ్ఞాన సమన్విత సనాతన సంస్కృతికి విజయమైన వారసులుగా పరివర్తనచెందిరి.

ఈ క్యాంపులో పాల్గొన్న ప్రతివారు ఆధునిక విద్యా పునర్వ్యవస్థీకరణోద్యమ చరిత్రలో “అనన్యసామాన్యమైన మహోద్యమం”గా యీ క్యాంపును ప్రస్తుతించారు.

మే నెల 31 వ తేదీన డా॥గోకాక్ గారు ఆ మహోజ్వల ధ్రువాద్భుత విద్యుత్ గమన వాతావరణమునకు “భగవానులే కర్త, సంరక్షకుడు, సూత్రధారి, ప్రబోధకుడు, ప్రేక్షకుడు” అంటూ “నేటి కళాశాల విద్యలో మూడు రకములైన పొరపాట్లను ఈ

ప్రణాళికద్వారా సరిదిద్దుటకు ప్రయత్నించినాము అన్నారు. 1) మన జన్మ హక్కైన జాతీయ సంస్కృతితో సన్నిహిత సంబంధము 2) ప్రపంచ రాజ్యాల ప్రజల ఆధ్యాత్మిక అభిమతాన్ని అర్థము చేసికోవటము 3) బహుముఖవిజ్ఞానదాయకమైన హిందూ సంస్కృతి (యోగాసనములు, హిందూ మత శాస్త్రగ్రంథములు, ఆధ్యాత్మికశత్రువార్గములు, భౌతికశాస్త్రము, వాటియొక్క తారతమ్యత) వీటినిన్నింటిని వృష్టియందుంచుకొని వారమునకు 3 రోజులు, రోజుకు అయిదు ఉపన్యాసములచొప్పున, వాటియొక్క తారతమ్యము, వాటిలోని తత్త్వసారముతో కూడిన భగవాన్ ప్రబోధములు, జరుగుచుండెడివి.

ఈ క్యాంపులోపాల్గొను విద్యార్థులు బ్రాహ్మీముహూర్తమున తెల్లవారు ఝామున గం॥ 4-30 లకు ప్రణవోచ్ఛారణతో ప్రారంభించి బస్సులలో బృందావనమునకు సమీపముననున్న గ్రామములకు వెళ్ళి వీధులలో పాదచారులై భగవాన్ అత్యంత విలువ నిచ్చు సంకీర్తన, సేవాకార్యములలో పాల్గొనెడి వారు

ప్రాతఃకాల ఉపాహారము తరువాత మూడు ఉపన్యాసములకు హాజరవటము, మధ్యాహ్నము ఒంటి గంటకు భోజనము కొంత విశ్రాంతి. తరువాత సాయంకాలము మూడు గంటలకు మరొక రెండు ఉపన్యాసములకు సిద్ధమయ్యెడివారు. సాయంకాలము అయిదుగంటలకు 'టీ' తీసికొన్న తరువాత 5-45 నుండి 6-30 వరకు భజన, ఆ తరువాత రాష్ట్రవారీగా ఎన్నిక చేయబడినవారిచే ఆ రోజున జరిగిన ఉపన్యాసములు సంగ్రహముగా చెప్పబడెడివి.

తరువాత భగవాన్ ఆశీర్వాదములు ప్రసాదించి, ఆధ్యాత్మిక జీవితాచరణలో ఎదురయ్యే అనేక చిక్కునమస్యలకు పరిష్కారమార్గమును సూచిస్తూ, యువతీయువకులను పవిత్రమైన, ఉపయోగకరమైన, ఆత్యంత విలువైన జీవితమునకు ప్రోత్సహించెడివారు.

ఈ సాయాయిగములో మనదేశములోని కళాశాలలనుండి ఆత్మవిద్యామార్గదర్శకులుగా ఎన్నికకాబడి, ఈ ఆధ్యాత్మిక మహాసభలకు పాల్గొనే అదృష్టము ఏబదిమంది ఉపాధ్యాయులకు, 100 మంది ఆదపిల్లలకు, 200మందిమగపిల్లలకు, మాత్రము కలిగినది.

ఆ దివ్య ప్రేమానుబంధ వాతావరణములో మనఃపూర్వక పరీశీలనాత్మక సంయమముతో, పరస్పర సేవాభిలాషతో శోభిల్లు ఆ విద్యార్థిలోకం ఉపాధ్యాయులకు ఒక వింత అనుభవమును కలుగ చేసినది. తమ యెదుటనున్న మూడు వందలమంది విద్యార్థులు దేశములో విభిన్న ప్రాంతములకుచెందిన ఇస్లాం, క్రీస్టియన్, జొరాష్ట్రీయన్, జైన్, సిఖ్ మొదలైనవివిధమతములకు చెందినవారయినప్పటికి శ్రీవారి అధ్వర్యములో సమావేశమై వినయవిధేయతలతో ఎంతో క్రమశిక్షణతో ప్రవర్తించటము చాల ముదాఁపాము. శిక్షణపద్ధతుల ననుసరించి శ్రీవారి దివ్య బోధనలను ఓత్రముల ద్వారా అందరికి సులభముగా అందజేయుకొరకు బొంబాయి సమితి వారు ఒక ఎగ్జిబిషన్ ను బృందావనములో ఏర్పాటుచేసిరి క్యాంపు లోని విద్యార్థి విద్యార్థినులకు ఆధ్యాత్మిక విషయములకు సంబంధించిన పిల్చులనుకూడ వారు ప్రదర్శించిరి.

ఆదివారములలో తెల్లవారుఝామున ప్రణవోపాసన, తరు

వాత నగరసంక్రీర్తన, తరువాత యోగాసనములు భగవాన్ బాబావారి దివ్యబోధ అటుపై ఆధ్యాత్మిక మార్గానువర్తులైన జిజ్ఞాసుల ప్రశ్నలకు భగవాన్ ప్రేమపూర్వక సమాధానములు. ఆ తరువాత యేదియోమొదలైన సేవాకార్యక్రమములో ఆదపిల్లలు, మొగపిల్లలు అమితోత్సాహముతో మధ్యాహ్న భోజనవేళవరకు పాల్గొనెడివారు.

ఈ క్యాంపులో పాల్గొనినవిద్యార్థులకు పలురీతుల బోధించినవారు. డా॥ శ్రీ మోహన్ లాల్ సుఖాడియా (బెంగళూరు, మైసూరు, కర్ణాటక విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షులు) ఆర్.ఆర్. దివాకర్ (పాట్నా విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షులు) డా॥ భగవంతం (ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ పూర్వోపాధ్యక్షులు) డా॥ గోకాక్ (బెంగళూరు విశ్వవిద్యాలయ పూర్వోపాధ్యక్షులు) శ్రీ టుకోల్ (బెంగళూరు, విశ్వవిద్యాలయాధ్యక్షులు) జనరల్ సి. ఎం. కారియప్ప, మైసూరు హైకోర్టు జడ్జి శ్రీ గోపీవల్లభయ్యంగారు. ప్రొఫెసర్ యన్. ఎ. చిక్కం (మైసూరు విశ్వవిద్యాలయ పూర్వోపాధ్యక్షులు) శ్రీ నకుల్ సేన్ ఐ.సి.యస్. (గోవాగవర్నరు,) శ్రీమతిరుక్మిణీఅరుండేల్, డా॥టి. యమ్.సి. మహదేవన్ (వేదాంతాధ్యయనసంస్థ డైరెక్టరు మద్రాసు) నవానగర్ రాజమాతగారు, శ్రీ కె.గురుదత్ ఐ.ఎ.యస్. డా॥వర్మ (బెంగళూరు) అర్షవిద్యాపారంగతులైన డా॥దివాకర్ల వెంకటాచార్య (హైదరాబాదు) జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ (గుంటూరు); బ్రహ్మశ్రీ కొల్లూరు సోమశేఖరశాస్త్రి, పిడప ర్ష్యష్టమూర్తిశాస్త్రి, శిష్టాచంద్రమౌళిశాస్త్రి; ప్రొ॥ జి.పి. రాజరత్నం (బెంగళూరు) ప్రొ॥

పాండురంగి (బెంగుళూరు); ప్రొ॥ మౌగిల్ (ధిల్లీ) డా॥ ఎ. కేశరన్ (సిల్లా) డా॥ చంద్రశేఖర్ తాకూర్ (జాంనగర్); డా॥ సుందరమ్ (మద్రాసు) డా॥ చతుర్వేదుల నరసింహశాస్త్రి (గుంటూరు) లేండన్ కార్టర్ (కొలొరాడో); ప్రొ॥ భండార్కర్ (గ్వాలియర్) డా॥ డి.ఆర్. బేంద్రే (కర్నాటక విద్యవర్ధి); బ్రహ్మశ్రీ దేవరాతకర్మ (ప్రఖ్యాత వేదవిద్వాంసులు, కవి); మొగాసనశిక్షకులు నాగేశ్వరరావు (కైవల్యదామ్ బొంబాయి); శ్రీమతి ఇంద్రాదేవి (మెక్సికో); ప్రిన్సిపాల్ ఎచ్. సుందరరావు, విద్వాన్ తిరుమలాచార్య, వెంకటగిరి. శ్రీ శ్రీరామమూర్తి ఎం యస్.పి. ఆకిదిపల్లి.

గవాయిశ్రీ చతుర్భుజ్ రాతోడ్ (బొంబాయి) భజనలో పాల్గొన్నవారికి సంకీర్తనలను గురించి ప్రబోధించిరి.

ఈ సమావేశములు యువహృదయములపై ఎంత లలిమైనముద్రలు వేసినవో సమావేశాంత్యదినమందు చేసిన ఈక్రింది నలుగురి మనఃపూర్వకసంభాషణములవలన మనము తెలిసికోవచ్చును.

మీరాభరావి (ధిల్లీ) “ ఈ సమావేశము నాకు మొదటనే ఎంతో అద్భుతముగా తోచెను. ఈ ఇరువదవ శతాబ్దములో రాకెట్లనుగురించి, చంద్రలోక యాత్రలగురించి, కంప్యూటర్లనుగురించి మరియు వేగముగానుగెత్తేవాహనములగురించి అందరు ఆలోచించేటపుడు మేము మాత్రమిక్కడ భారతీయ సంస్కృతిని గురించి, పరస్పరావగాహన గురించి, ఆత్మతత్వాన్ని గురించి మాట్లాడుకోవటము నాకెంతో గొప్ప అనిపించిరది. ఈ క్యాంపు మాకొక గొప్ప మేల్కొలుపు. మేము ప్రపంచపు వాస్తవిక పరిస్థితు

లను గ్రహించి మా సందేహములకు సమాధానములు పొంద గలిగినాము. అణువుకు బ్రహ్మాండమునకు, మంచుగడ్డకు నీటికి వలెనే విభేదములేదని గ్రహించ గలిగినాము.

ఈ వేసవిక్యాంపులద్వారా భగవాన్ అనుగ్రహించినవెళ్ళగు వలన మాలోని చీకట్లు తొలగిపోయినవి. వాస్తవమైన సనాతన సంప్రదాయపు విలువలను గ్రహించగలిగినాము.

ఆత్మహత్యాసదృశ్యమైన ఈనాటి పరిస్థితులను భగవాన్ వారి అపార దివ్య ప్రేమామృత చైతన్యశక్తితో పునరుజ్జీవింపచేయుటకే ఈ వేసవి క్యాంపు యేర్పాటు కావించిరి.

మేము ఇంతవరకు జర్మన్ వారి వాషింగ్ టెషన్ గొప్పదో ఫ్రెంచివారి వాషింగ్ టెషన్ గొప్పదో, మన వ్యాక్యూమ్ క్లీనర్ గొప్పదో, మన పౌరుగువారిది గొప్పదో తెలిసికొనుటకు మాబుద్ధి నువయోగించాముకాని, మృగముకంటె మనిషి ఎంతగొప్పవాడో ఆలోచించలేదు మానవజన్మము మరీమరీ కాలాని యెందువలన ఆశించబడుతోందో అర్థము చేసికొనుటకు యంతవరకుయెన్నడు మేము ప్రయత్నించలేదు. జీవితమునే ఒక పాఠశాలగా ప్రకృతినే బోధకునిగా మానవసేవయే ధ్యేయముగా యిక పరీవర్తించు కొనవలసియున్నది.”

ధీ లీ విద్యార్థిని ఓనితాబాల్ యట్లా అన్నది. “మేము ఒక నెలక్రితం బృందావనమువచ్చి భగవాన్ తో కలిసిమెలసి జీవించాము. వారు యిచ్చిన ఆహారము తీసుకొంటూ వారి ఆశ్రయములో విశ్రమించాము. ఈ కాలపు యువకతరానికి మేము

ఉపమానసదృశము. ఆధ్యాత్మిక జీవితమునుగురించి యంత వరకు మాకు అణుమాత్రమైనా తెలియదు. మనము పీర్చే ప్రతి క్వాస పరమాత్మునిదే అని తెలిసికొనినపుడే మనలో నిజమయిన ఆధ్యాత్మిక జీవితము ప్రారంభమవుతుంది.

భగవదాయత్తంగాని చిత్తంతో కోర్కెలతో ఆరంభమయిన జీవితము కేవలము అదృష్టముపై ఆధారపడి అటుఇటు త్రాడు తెగిన గాలి పటములా అవుతుందని యిప్పుడు తెలిసికొన్నాము. ఈ వేసవిక్వాంపులు మన హృదయములలో భగవంతుని సుస్థిరముగా ప్రితిష్ఠించినవి.

ఈ నెలరోజులు మాప్రతిఒక్కరికీ ప్రేమ, త్యాగము, సేవ విత్యకార్యక్రమములై పోయినవి. ఉదయమునుండి సాయంకాలమువరకు వ్యాసంగము; తీరికవేళలలో కుర్చీలయమ్ము దులనడము, వరండాలు చీపురులతో ఊడ్చటము వాడిపోయే మొక్కలకు నీరు పోయటము ఇట్లు గడచినవి. భజనలో తాళం నుండి తోటలోకను పూడ్చే పనివరకు భగవాన్ ప్రేమపూర్వకమైన పర్యవేక్షణలో సాగినవి. అదే మా జీవితమునకు ఒక క్రొత్త వెలుగును ప్రసాదించినది.

ఈ వేసవి క్వాంపుల ఉద్దేశము ఏవోకొన్ని వివరములను తెలియజేయుటం మాత్రమేకాదు. ముఖ్యంగా మా జీవితములకు క్రొత్త పరివర్తనము కలుగజేయుటకని మా ఆశిప్రాయం. ప్రొపెనర్లు మనఃపూర్వకంగా సంపూర్ణ సమర్పణ బుద్ధితో ప్రార్థనా పూర్వకమైన ఆవేశముతో మాకు ఈ నవీన గురుకుల అనుభవ

ములను ప్రసాదించి మాలో అచంచలమయిన వినయ విధేయ తలను పాదుగొల్పిరి.”

మహారాష్ట్రనుండి వచ్చినవిద్యార్థి కమల్ సహాని మాట్లాడుతూ “దిక్కులుపరిభ్రమించే పవిత్రప్రణవనాదముతో మేల్కొని పల్లెటూరి ప్రకాంతోదయ వాతావరణములో భగవానుని శుభుర నామమును పాడుకొనే అద్భుతానందమును మే మెన్నడు యంతకుముందు అనుభవించలేదు.

బృందావన పరిసర గ్రామ పీఠులలో భగవానుని పవిత్ర నామము గానముచేస్తు మేము అనుభవించిన సంతృప్తి ప్రతి వారిలోను ప్రతిబింబించుటను మేము చూచితిమి.

మేము బృందావనముచేరిన తక్షణమే భగవాన్ మాకు దివ్యదర్శనమిచ్చి ఆశీర్వాదములు ప్రసాదించిరి.

రోజంతయు ఎడతెరిపిలేని కార్యక్రమములలో పాల్గొన్న మాకు సాయంకాలపు భజనలు అనందప్రదమైన విశ్రాంతిని కలిగిస్తూ, రేపటి నగర సంతీర్తనమునకు ఒకవిధమైన లయబద్ధ సంగీత సాధనగాకూడ మాకు ఉపయుక్తమయ్యెడివి. భజనలో భగవాన్ మాతో పాల్గొనుట వలన మా అనందమునకు అవధులుండెడివి కావు.

మా ఆధ్యాత్మికవిద్యా సముపార్జనలో ఆచరణ ఎంత మాత్రము నిర్లక్ష్యము చేయబడలేదు. పట్టణవాస నవనాగరికతా జీవి విధానానికి అలవాటుపడిన మా శరీరకండరములు, ధ్యానము

యోగము నేర్చుకొనుటలో వెలిబుచ్చు సాధనా విధానములు,
యీశ్వరులకు ఎంతో హాస్యాస్పదముగా కనబడెడివి

భగవాన్ పర్యవేక్షణతో ఆదివారములందు తోటపని మొద
లగు కర్మలు అనుష్ఠించబడెడివి. విజమైన ఆత్మతృప్తి, ఆత్మ
దర్శనము ఒక్కసాంఘిక సేవలోనే పొందగలమని మేమందరము
తెలిసికొన్నాము. ఈ విధమైన ఏకత్వానుభూతిని మా విశ్వ
జీవితములోకూడ అనువర్తించుకోవలెనని ఆశించుచున్నాము.
ఇనుమును బంగారముగా మార్చివేయగల భగవాన్ తమ మోక్ష
సాన్నిధ్యము వలనను, దైవిక ప్రబోధమువలనను, మంచిగా
ఉండుము. మంచిని చేయుము. మంచిని చూడుము అనే ప్రధా
నమైన మనస్తత్వముగలవారిగా మమ్ములను మార్చివేసినారు.

మా హృదయంలో భగవానునియెడ మాకు కలిగిన భక్తి
ప్రేమలతో కూడిన మానసికోద్వేగాలను తెలియజెప్పటమునకు
ఆంగ్లభాషలో సరియైన పదజాలము లేదని నేను మొదటిసారిగా
యిప్పుడే గ్రహించ కలిగినాను.

ధీర్ఘిలోని విద్యార్థియైన దీపక్ నందా యిట్లా అన్నాడు.
“భగవాన్! ప్రేమమూర్తి! ఈ ఆత్మవిద్యా విజ్ఞాన విశేష
మును అనన్యమైన ప్రేమతో, మీరున్నూ, మీ సమక్షములో యీ
ఆధ్యాత్మికబృందమున్నూ, మా హస్తగతముచేసారు. ఈ అమూల్య
విజ్ఞాన సంపద మానిత్యజీవితములో శోధించునట్లుదీవించుదని మా
విద్యార్థిలోకం అందరితరపున మిమ్ములను పదేపదే ప్రార్థించు
చున్నాను.

ఈ ఆధ్యాత్మిక క్షణాక్రమము. భారతదేశమందలి అన్ని కాలేజీలకు “సాయాయుగ ప్రభాతోదయ కాంతులను ప్రసరింప చేయుచున్నదని భావించుచున్నను

ఈ క్యాంపులో పాల్గొన్నవారిలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్లనుండి పి.యు.సి. మొదటి సంవత్సరము విద్యార్థులవరకు నున్నారు. వారు అయిదు వర్గములుగా విభజింపబడిరి.

మేనెల 30 వ తేదీన— (1) సంస్కృతి. యోగశాస్త్రము (2) వైజ్ఞానిక, సాంఘికశాస్త్ర విలువలు (3) హిందూమతగ్రంథములు (4) ధర్మసములు (5) పురాణములు. ధర్మశాస్త్రములు వాటియొక్క భారతమృత: వీటిని గురించి ఐదు విధములయిన విశాల దృక్పథముగల ప్రశ్నావలీ కూర్చబడి, విద్యార్థులనుండి వారి యష్టమువచ్చిన ప్రశ్నలకు ఎంతో సంతృప్తికరమైన సమాధానములు విశదీకరింపబడినవి. విద్యార్థులు అన్ని ఉపన్యాసములను చక్కగా జీర్ణింపజేసికొని ఈ ఉద్యమమును విజయవంతము చేసిరనుటకు ఎంతమాత్రము. సందేహములేదు.

వర్గమునకు రెండు బహుమతులవంతున పది బహుమతులను భగవాన్ కరుణాపూరిత హస్తాబ్జములతో మేనెల 31 వ తేదీన ప్రసాదించిరి.

పాఠకులు ఆ ప్రశ్నావలీని విశిష్టతను గ్రహించగలందులకై మచ్చుకు కొన్ని మాత్రము;

మనవ శరీరములోని యోగవక్రములెన్ని? ఆహింస

యెడల గాంధీజీ అభిప్రాయమేమైయుండును: జవహర్‌లాల్ ఏమే ప్రముఖుల పలుకుబడికి లోనయ్యారు: ఆ పలుకుబడి నెహ్రూజీలో ఎటువంటి పరివర్తన కలుగజేసినది: తప్పనిసరైన ఈ యాంత్రిక యుగములో బ్రతకుటకు అర్హులము కావలెనన్న మనల్ని మనము ఎట్లా మలచుకోవలెను: వివక్షణారహితమైన రీతిలో మానవుడు ప్రకృతిపై ప్రభుత్వము నెలకొల్పుటకు ప్రయత్నించుచున్నాడనే దానికికొక ఉపమానముచెప్పుతూ, దానిపలితము మానవునిపై నెటువంటి పరిణామము కలుగజేయునో తెల్పుము: నచికేతునికి యమునకు మధ్య జరిగిన కథయొక్క ప్రాముఖ్యతయెట్టిది: గాయత్రీమంత్రము అంటే యేమిటి: దాని ప్రాముఖ్యతను సంగ్రహముగా వివరింపుడు: శ్రీరాముని “విగ్రహవాణ ధర్మ:” అని ఎందువలన చెప్పవలసి వచ్చినది: భాగవతములోని గజేంద్రమోక్షము యొక్కయూ, అంబరీషోపాఖ్యానముయొక్కయూ, ద్రువోపాఖ్యానముయొక్కయూ భావార్థములెట్టివి: హిందూమతములోని తీర్థమూర్తి స్వరూపముల భావమెట్టిది: యజ్ఞముయొక్క ఆవశ్యకత దాని విజ స్వరూపము వీటిని వివరింపుడు:

“ యోగ: చిత్తవృత్తి నిరోధ: ” అన్న సూత్రమును వివరింపుడు: “అవతారము” అన్న పదాన్ని ఎట్లు వ్యాఖ్యానింతురు: శివరాత్రియొక్క ప్రాముఖ్యత యెట్టిది: ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి భగవాణ శ్రీసత్యసాయిబాబావారి చతుస్సూత్రపదాన్ని వివరింపుడు: రసానుభూతివలన కలిగే పరిణామ మెట్టిది: నామ సంకీర్తనము వలన కలిగెడి ఫలితములను విశదీకరింపుడు: బుద్ధుడు ప్రకటించిన నాలుగు ప్రఖ్యాత సత్యము లెట్టివి:

“ప్రపంచావికంతకు ఒకేమతము సాధ్యమేనా? ఎందుచేత? లక్ష్యము. సాధనోపకరణములను గురించి ఒకడీకరింపుడు. ‘ఏ శక్తి ప్రేరణమువలన మనము పీతిగా నుంటున్నాము? ‘గుణా తీతునియొక్కయు. స్థితప్రజ్ఞునియొక్కయు, యోగియొక్కయు. బ్రహ్మజ్ఞునియొక్కయు. ఆదర్శ లక్ష్యములను ఎఱించి చెప్పము? ముఖ్యమైన సాంఘిక న్యాయమేమిటి? సాయాయగముయొక్క అంతరార్థమేమిటి? ”

ఈ వేసవి క్యాంపులో పాల్గొన్న పండితుల ఉపన్యాసములు భగవాన్ ప్రబోధములు. అవి సదస్సులపై కలిగించిన ప్రభావమును గురించిన సహితో కూడిన పుస్తకము త్వరలో పాఠకుల హస్తమున లభింపబోవుచున్నది.

ఈశకపు విద్యావిషయమున ప్రాముఖ్యతనొందిన కొలారికమీషన్ రిపోర్టుయొక్క రచయితయైన డా॥డి.యస్.కొలారి (యునివర్సిటీగ్రాంటుకమీషన్ అధ్యక్షుడు) 31వతేదీక్యాంపుయొక్క సమాప్తి సమావేశమందు అధ్యక్షపీఠమునుండి: “ప్రత్యక్షముగాజరిగిన ఈ ఉపన్యాసములు, ఈ అధ్యయనములు, ఈ ప్రబోధములు, ఈ సాంఘిక సేవాకార్యక్రమములు, ఈ బృందావనములో భౌతికమైన, ఆధ్యాత్మికమైన ఒక విచిత్ర వాతావరణాన్ని సృష్టించి అందరి హృదయములలోను నూతన విలువలను సృష్టించినవి. ” అనిరి.

ఆ రోజుననే మైసూరు విద్యామంత్రి శ్రీ బదరీనారాయణ్ గారు “ఈ భగవదవతారం మనందరి మధ్యయుండి మనకు

దర్శన. స్వర్ణన సంభాషణ భాగ్యమును కలుగజేయుచున్నందుకు మనము యెంతగానో కృతజ్ఞులమై యుండవలెను

కృపాపూరితమైన వారి పర్యవేక్షణలో. ఆధ్యాత్మికవాతావరణముతో నిండియున్న ఈ పవిత్ర శాంత సుందర స్థలములో విద్యార్థులు పూర్తిగా ఒక నెల గడపటము ఏంతో అదృష్టపూర్వ సంఘటన.

పశ్చిమ రాజ్యాలవారు వారి జీవితములకు శాంతిమయ సమాధానముకొరకు మనదేశములో పాఠములు నేర్చుకొంటుంటే మన దేశస్థులు మన వారసత్వపు హక్కులైన మన సాంప్రదాయక జ్ఞాన సంస్కృతిని విడిచిపెట్టి ఆ పశ్చిమదేశాల దోషఖియిష్ట నాగరికతను అనుసరించుటకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇది యెంత దురదృష్టము! దౌర్భాగ్యకరమైన ఈ ఆధ్యాత్మిక అధోగతినుండి భగవాన్ ఈ ప్రపంచమును లేవనెత్తి కాపాడుచున్నారు" అని అన్నారు.

30 వ తేదీన మైసూరు గవర్నరు శ్రీ మోహన్ లాల్ సుఖాడియా ఉపన్యసిస్తూ. "మన కాలేజీ విద్యార్థులకు వారు యెంతో తెలివైనవారయినప్పటికీ. ఆడపిల్లలకుకాని. మొగపిల్లలకుకాని మన పురాణములను గురించిగాని, మతగ్రంథములనుగురించిగాని చరిత్రలోని సత్యాన్నిగురించిగాని, శక్తినిగురించిగాని లేశమాత్రమైనను తెలియదు. వారు సంపాదించిన విద్యా వైఖరులే వారిని పారేయొక్క కేషజీవితములో సుఖశాంతులకు దూరంజేస్తున్నాయి. భగవాన్ యిక్కడ ఏర్పాటుజేసినట్టి ఈ ఆధ్యాత్మిక క్యాంపు

కంటెను ఉపయోగకరమైనట్టియు, జ్ఞానదాయకమైనట్టియు మరే ఉద్యమాన్నికూడను నేను ఊహించలేను.

విజ్ఞానికి డా॥ గోకాక్ చెప్పినట్లు. ఈ క్యాంపులో పాల్గొనిన యేయొక్కరూ యిక వెనుకటి మామూలు జీవితం జీవించలేరు. ప్రతి ఊరము శ్రీవారు కృపతో విద్యార్థులతో కలిసి యుంటూ వారి మంచిచెడ్డలను పరిశీలిస్తూ. ప్రబోదిస్తూ. హెచ్చరిస్తూ. ఉత్సాహపరుచుచూ విపులీకరిస్తూ ఎంతో ప్రేమతో వారికిమాయ కర్మ, ఆత్మ పరమాత్మ, శృద్ధి, భక్తి, ధర్మములనుగురించి వివరిస్తూ యుండేవారు. దివ్యప్రేమను పెంపొందించుకొనుటకు ప్రోత్సహిస్తూ ఈ సమస్త సృష్టిలోని భిన్నత్వంలోను ఏకత్వాన్నిదర్శించుటకు వలయు సాధనాశక్తిని ప్రసాదించెడివారు.

ఉపన్యాసకులందరికంటె కూడ శ్రీభగవాన్ ఎంతోకరుణతో ముప్పదిఎనిమిది ప్రబోధములను ప్రసాదించిరి.

ప్రతి ఆదివారము. ఆత్మయొక్కస్థావమెక్కడః మాయను యే విధముగా జయించగలముః ఏకాగ్రతను ఎట్లా సాధించగలముః సేవాకార్యక్రమములు మనలను మరింత కర్మపాశబద్ధులను చేయునాః చావు తర్వాత ఏమి జరుగుతుందిః సాక్షాత్తరమునకు ప్రాణాయామము యెంతవరకు ఉపయుక్తమౌతుందిః ఇవీన్నీ ఇంకా యిట్లాంటి ఆధ్యాత్మిక సాధనోపయుక్తమైన విద్యార్థుల ప్రశ్నలకు సమాధానమిస్తు ఏవిమాల దుష్ట బోధనలకు లోనుగావద్దంటు. తీవ్రంగా హెచ్చరిస్తు మనస్సనందు దుష్పురిజామములు కలిగించే సాహిత్యంనుండి, వాఙ్మత్య వంస్కార

జనితమైన “కలం స్నేహితుల”వంటి గ్రుడ్డివ్యవహారములనుండి దూరంగానుండమంటు, ప్రబోధించారు. ఆ క్యాంపులో పాల్గొన్న వారి ప్రతి యొక్కరి హృదయములోను భగవాన్ ప్రేమ పరి భ్రమిస్తుండేది.

జూన్ మొదటితేదీన బృందావనమును విడిచివెళ్ళేరోజు వచ్చినపుడు భగవాన్ యెంతగానో నవ్వుచెప్పి ఒత్తిడిచేసిన తరువాతగాని యే ఒక్కరూ శ్రీవారి నన్నిధిని విడిచి వెళ్ళటానికి యిష్టపడలేదు. వారంతా తీవ్రమైన అనుష్ఠానానికి, భగవానుని గాఢముగా ప్రేమించటానికి అలవాటుపడి యున్నారు. రాష్ట్రములవారీగా ప్రతియొక్క గ్రూపుతోనూ భగవాన్ కూర్చుని ఫోటోలు తీయించుకొనుటకు కృపతో అనందముగా అనుమతించిరి. సృష్టించిన బహుమతులతో వాళ్ళ హస్తములు వింపిరి. ఆడ పిల్లలకు ఒక చీర మగపిల్లలకు ప్రతివారికిని ఒక చొక్కా ఒక పంచె ప్రసాదించగా అవి ధరించి వారు మహాసభకు బారులు దీర్చి వచ్చుచుండగా మూర్తిభవించిన పవిత్ర భారత సంప్రదాయక సంస్కృతీ ప్రతినిధులుగా కనిపించారు.

వారు ఉద్బోధించిన అనుష్ఠానమును యేమరక శ్రద్ధగా ఆచరించమని హెచ్చరించి వారు యెక్కడున్నా తాను వారితో నుండి వారికి మార్గదర్శిగానుంటానని శ్రీవారు అభయమిచ్చారు.

జూన్ రెండవ తేదీన బృందావనమునుండి యాబది మంది విద్యార్థులను శ్రీవారితో ప్రళాంతినిలయమునకు తీసికొని వచ్చి ఆ మరునాడు అక్కడినుండి అనంతపురం కాలేజీకి తీసి

కొని వెళ్ళిరి.

ఈ నెలరోజులనుంచి ఈ పవిత్ర పదస్సలలో పాల్గొనిన విద్వార్థులు దేశవ్యాప్తంగా కళాశాలలో ఈ మహత్తర ఆత్మవిద్యావ్యాప్తికి మార్గదర్శకులౌదురనుటకు యెంత మాత్రమూ సందేహములేదు.

[పం.]

అశోక్ కుమారుని శపథము

భగవాన్ బాబావారి ధీల్లీయాత్ర ఒక మరుపురాని మధుర ఘట్టము. శ్రీవారి దర్శనమాత్రముచేతనే మానవునిలోని అంతర్గత అధ్యాత్మికప్రవృత్తి జాగరితమవును. కాకులను కోకిలలుగను కొంగలను హంసలుగను మార్చగలది. ఆ దివ్యశక్తి.

అశోక్ కుమార్ ధీల్లీలో ఒకస్కూటరు డ్రైవరు. వయసు సుమారు 20 సంవత్సరములు. సాధారణముగా తనబండ్రియెక్కిన ప్రతి వ్యక్తిని మోసంచేసి పావలా పరకా ఎక్కువలాగటం బాగా

అతనికి అలవాటు. ఒక రోజున 'గోల్ఫ్ లింక్స్' వద్దకు ఒక ప్రయాణీకుని తనబండిమీద తీసికొని వెళ్ళినాడు. అక్కడికి ఎవరో 'బాబా' వచ్చారు అని వినియున్నాడు. దర్శనముచేసుకుందామనే కుతూహలముతో అక్కడకాచుకొని రెండుమూడుసార్లు దర్శనముచేసుకోగలిగాడు. బాబాగారి ఫొటో ఒకటి పొందాలని వాచించినాడుకాని వీలువడలేదు.

మరునాడు విధివశాత్తు నేను అతని స్కూటరులో 'గోల్ఫ్ లింక్స్' రోడ్డుమీద ప్రయాణముచేయుట తటస్తపడినది. స్కూటరు డ్రైవరు వెనుకకుతిరిగి "మీరు ఈ బాబాగారిని చూచినారా? అని ప్రశ్నించెను. అతను యేమి చెప్పితాడో విందామని నేను ఎరుగనట్లు నటించుచు "ఎవరు ఆయన?" అని అడిగాను. వాడు అర్థగంటపేపు బాబాగారినిగురించి, వారి మహిమలను గురించి, చెప్పిచెప్పి, తాను చాల అదృష్టవంతుడనని, ఆ మహానుభావుని దర్శనము తనకు ఒకసారికాదు రెండుసార్లు లభించినదని బాబాగారిని చూచిన తక్షణం, ఇక నేను ఎవరినీ మోసముచేయనని నామనస్సులో నిర్ణయము చేసుకున్నానని తెలిపినాడు. అతనిలో ఉనికివస్తున్న ఉత్సాహమునకు నేను ముగ్ధుడనైతిని.

ఇంటికి చేరిన తరువాత నేను అతనిని నా పూజామందిరమునకు పిలుచుకొని వచ్చితిని. పుష్పమాలారంకృతమైయున్న శ్రీ సత్యసాయిబాబాగారి చిత్రపటమును చూపితిని. ఆ గది ఆగరువత్తుల ధూపముతో గుప్పుమని గుబాళించుచున్నది. అతనికి ఒక ఫొటోను యిచ్చితిని. దానిని కృతజ్ఞతతో అందుకొంటు

బాబాగారు నా ప్రార్థనను విన్నారని తెలిపెను.

మరునాడు ఆతని స్కూటరులో మరల ప్రయాణము చేసితిని. బాడుగ నాలుగురూపాయల నలుబదిపైసలు అయినది. నేను పది రూపాయల కాగితము యిచ్చి చిల్లర పీపు తీసుకో. నాకు యివ్వనక్కరలేదని అయిదు రూపాయలు మాత్రము తీసి కొంటిని. ఇంతలో మరొకవ్యక్తి ఆ స్కూటరు ఎక్కుటకు వచ్చెను. ఆశోకకుమార్ సంభాషణలో మునిగి చేతిలోనిపదిరూపాయలనోటును జారవిడిచినాడు. అప్పుడే వచ్చిన ఆ మూడవ వ్యక్తి దానిని తస్కరించినాడు. అది మేము గమనించలేదు. నేను అక్కడనుండి వెడలిపోవుచుండగా స్కూటరు డ్రైవరు వరుగునవచ్చి “బాబుగారు, మీరు నాకు పదిరూపాయలనోటును యివ్వలేదు” అని అన్నాడు. నాకు ఆశ్చర్యమైనది. మరల యింకొక పది రూపాయల కాగితము యిచ్చి, నీ జేబులో ఎక్కడైనా ఆ పదిరూపాయలనోటు కనబడితే నాకు వావసు యివ్వమని చెప్పినాను.

మరునటిరోజు ఆతడు మా యింటికివచ్చి ఆ నోటును తిరిగి యిచ్చినాడు. “బాబూ, నేను ఒక పెద్ద తప్పుచేసినాను. మీ తరువాత బండియెక్కిన పెద్దమనిషి మీ నోటును కాజేసినాడు. నాకు ఆతను బాడుగ యిచ్చుచున్నప్పుడు నేను ఈ విషయము కనుగొన్నాను. సాధారణముగా నాకెవరయినోటు యిస్తే దానిని నేను ఒక తరహాగా మడచటం అలవాటు. ఆ విధముగా మడచిన ఆ నోటును నేను ఆయన దగర

చూచి దానిని నాకిచ్చివేయమని అడిగాను అతడు నిరాకరించి నాడు. ఘర్షణ ప్రారంభమయినది. గుంపుచేరటము, పోలీసు రావటము జరిగినది, ఆయిష్టముగానే ఆ నోటును నాకిచ్చి ఆ పెద్దమనిషి వెడలిపోయినాడు. జనం అంతా వెళ్ళిన తరువాత పోలీసువాడు "ఈ నోటు స్వంతదారునకెందుకు యివ్వడం, మన మిద్దరం చెరిపగం తీసుకొందాము, నీవు ఆయిదురూపాయలు నేను ఆయిదురూపాయలు" అన్నాడు. "నాకు యేదయినా అపదవస్తే అదుకొనేది బాబాగారుకాని నీవుకాదు, ఆయనముందు నేను ఎవరినీ మోసముచేయననుకొని ఒట్టుపెట్టుకొనినాను, నాకు ఆపదాంబుదవుడు ఆయనకాని నీవుకాదు" అని చెప్పినాను.

బాబావారి దర్శన ప్రిభావమునకు ఇది యొక చిన్ని ఉదాహరణము మాత్రమే! వారి దర్శనభాగ్యము ఒక సాధారణ స్థూటరు డ్రైవరులో యింతమార్పు తేగలిగినది, ఇంక యెందరిలో ఎంతెంత మార్పులు వచ్చినవో, యెన్నెన్ని పరివర్తనలు, పశ్చాత్తాపములు కలిగినవో యెవరికెరుక!

మానవులలో మాత్రమేకాక ఢిల్లీ పట్టణ వాతావరణమే బాబావారి రాకతో పునీతమైనదని చెప్పటం అతిశయోక్తికాదు.

న్యూఢిల్లీ

ఆర్. రామానుజం

స మ్మ ర్ కో ర్

భారతీయ సంస్కృతియందు వెలుగుచున్న ఆత్మతత్వమును మరచి, త్యాగము, పౌశీల్యము మొదలైన పవిత్రగుణములను మరుగుపరచి, వైదిక సామాజిక రాష్ట్రీయ సమన్యలను ఆయోమయమొనర్చి అధునిక శిక్షణాపద్ధతులు దేశవాతావరణమునే చెరిపినవి. విద్యార్థులు బహుభాషా విద్యుత్కావటము అంత ముఖ్యముకాదు; వాళ్ళ మస్తకములను పుస్తకములుగా మార్చితే లాభములేదు; వాళ్ళలో సచ్చిలము, సభ్యత, వినయము, సేవాసక్తి, భ్రాతృభావము, సహనము వీటిని అభివృద్ధి పరచవలెను. మనకుకావలసినది Information ఒక్కచేకాదు; దానితోపాటు Transformation కూడ రావలెను.

లక్ష్యకుద్ధికి తగిన భావకుద్ధి అతి ప్రధానము. డిగ్రీలను పొందటముకాదు ముఖ్యము; విద్యార్థిజీవితములో నీతి, నిజాయితీ, పెద్దలంటె గౌరవము, దేశమాత, దేహమాత వీటిపై భక్తి విశ్వాసములుకలిగి వీటిని పోషించుకోవలెను.

పాశ్చాత్యనాగరికతయొక్క ప్రభావమువలన విచిత్రరీతిగా భారతీయ విద్యార్థులలో వికారభావములు బయటదేరు చున్నవి. తాత్కాలిక విషయానందములకొరకై విట్టపీగి, భారతీయసంస్కృతిలోని అమూల్య రత్నములను పోగొట్టుకొనుచున్నారు యువకవయస్సు ఒక దివ్యమైన జీవిత ఘట్టము: జీవితమును సార్థకపరచే ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు అగత్యమైన సాధనలకు, ఇప్పుడే

పునాది వేసికోవలెను. ఈ సమయమును వ్యర్థముగావించిన జీవితమందు వ్యర్థ పడవలసివచ్చును.

తల్లిదండ్రులే ఈ విషాద పరిస్థితులకు మూలకారణము. అంతేగాక విద్యావిషయమై పరిశీలించి శిక్షణాపద్ధతులను వ్యవస్థచేసి అధికారులు, పెద్దలు వీరున్న జవాబుదారులే!

The End of Wisdom is Freedom
The End of Civilisation is Perfection
The End of Knowledge is Love
The End of Education is Character

మోక్షమే జ్ఞానముయొక్క గురి; పరిపూర్ణతయే నాగరికతయొక్క గురి; సర్వజన సహన ప్రేమయే విద్యయొక్కగురి; సచ్చిలమే శిక్షణాపద్ధతుల గురి; ఈ ఆదర్శములను పురస్కరించుకొని, విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ, వినయ విధేయతలు, సహన భావము వీటిని ఆభివృద్ధిపరచి, వారికి మన భారతీయ సంస్కృతి మరియు ఆధ్యాత్మిక విద్య వీటిపై శ్రద్ధా భక్తులను అంకురింపచేసి వారి విజ్ఞాన సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములను వికసింపచేసే కొరకు ఈ సమ్మర్కోర్సును ఏర్పాటు చేసినాము.

తల్లిదండ్రులు సమాజములోని పెద్దలు విద్యాబోధకులు దేశీయనాయకులు తమతమ బాధ్యతలను గుర్తించుకొని వర్తమాన కాలమునకు భవిష్యత్తునకు మధ్య వంతెనవలెనున్న ఈ శిక్షణా పద్ధతిని సుభద్రము చేయుటకు పూనుకోవలెను, విద్యార్జనవలన లౌకికదృష్టి, లౌకికవాంఛలు మాత్రమే అభివృద్ధి అయినచో జీవి

తమునకు ప్రశాంతియేర్పడదు. కేవలము తాత్కాలిక సంతృప్తి సౌందర్యము. అనందము వీటికే ఘనతనీయకూడదు. మాతా పితల చిత్తమును సంతృప్తిపరచినపుడే ఆర్జించిన విద్యకు విలువ. పాపభీతి, దైవభీతి పెద్దలపై గౌరవము విశ్వాసము వీటిని కూడ అభివృద్ధి పరచవలెను. తనను తాను విచారణచేసి తెలిసికొనక. శాంతి దొరకదు. చుక్కల లెక్కించుటను, చంద్రునిపై దిగినను శాంతి చేకూరదు. అహంకారము, అసూయ, స్వార్థము పెరుగును. అంతే.

భారత భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దగల శక్తిసామర్థ్యములుగలిగిన విద్యార్థులారా: ఈ సమ్మర్ కోర్సులో అర్థ సంస్కృతియొక్క మూలతత్త్వములు, భారతీయ దర్శనములు, గీతాప్రబోధములు, ఇతిహాసపురాణములోని దివ్యోపదేశములు, సర్వ మత సామరస్యము, విజ్ఞాన ప్రపంచముయొక్క స్థితిగతులు, వేదప్రమాణమైన కర్మ ధర్మములు వీటన్నింటిని అనుభవనీయమైన విద్వాంసులు మీకు ఈ నెలరోజులూ అందించురు. యావద్భారత దేశమందలి వివిధప్రాంతములనుండి, వివిధ బాషలభాషించుచు వివిధాహారముల గ్రోలుచు నంచరించువారు మీరు. మీకు కొన్ని అనుకూలములు యిచ్చట లేకపోయినను, నిరుత్సాహపడక వాటిని భరించుకొని. ఆ కించిత కష్టములకోర్కుకొని మీకు అనుభవజ్ఞులు అందించే జ్ఞానమును ఆనందముగా అందుకోండి.

శరీరపుష్టికి వ్యాయామము ఎంత అవసరమో. మానసిక సంతృప్తికి ఆనానుకూలములను సహించుట అంతటి అత్యవసరము.

కాలమును వ్యర్థముచేయక, సత్సంగము సత్చింతన సద్విషయముల శ్రవణ మననములతో గడువండి. ఇవి మీకు Holy days కావు; Holy Days! పండుగదినములను పంచభక్త్య పరమాన్నములను భుజించేకొరకు వినియోగించకూడదు. పరమాత్మ తత్త్వమును తెలిసికొనే ప్రయత్నమునకు వినియోగించుకొనవలయును.

బృందావనము

శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసమునుంచి

1-5-72

చతుస్సూత్రములు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్యోపన్యాసములలో సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలను అభివృద్ధి చేసికొమ్మని మానవకోటికి ఉపదేశితురుకదా! మన కర్మలను ఫలానక్తిలేక చక్కగా కుశలమతితో శ్రద్ధగా నిర్వర్తించిన. అదే ధర్మము! అదే కర్మ మార్గముయొక్క అనుసరణ. మనసులోని వివిధ భావోద్రేకములను భగవంతునిపై మరల్చి, అందరియందు విరాజమానుడుగా వెలసియున్న అతనియందు భక్తి నుంచుట - అదే ప్రేమ; భక్తిమార్గముయొక్క అనుసరణ. ధ్యానములో ఏకాగ్రతను సంపాదించి చిత్త వృత్తులను నిరోధించినచో లభించేదే శాంతి. ఇదే యోగమార్గముయొక్క అనుసరణ. ఫలితము. ఈ మార్గమును అనుసరించి పొందే చిత్తశుద్ధితో జ్ఞానోదయము కలిగి తెలిసికొనేదే సత్యము. జ్ఞానమార్గముయొక్క ఫలితమిదే. కాబట్టి శ్రీవారు కర్మమార్గము, భక్తిమార్గము, యోగమార్గము జ్ఞానమార్గము సమన్వయముచేసి తమ దివ్య సందేశమును లోకులకందించుచున్నారనేది గమనార్హమైన విషయము.

(టి. ఎం. పి. మహాదేవన్ గారి ఉపన్యాసమునుంచి)

లోక ఘోష

* *

సకలాత్మవగు నీకు వికలాత్ములము మేము
విన్నవించుట వట్టి వెట్టితనము
అనుభవింపగరావి దనరావిదై నదీ

లోకము పోకడ లోని బాధ
లోకమీశ్వరమయం బొకతంబున, నందు
దప్పు మోపుటకు నీవొప్పుకొనవు
కలి పాపయుగమని, కాలంబునందుమా,
యది నా స్వరూపంబె యందు వీవు
మానవుల్ పరమ దుర్మార్గులైనారన్న,
నమ్రత పుత్రుండాతఁడందు వీవు
మనసులు చెడెనన్న, మా తెల్వితిక్కువే
యందులకున్ హేతువందు వీవు
మా తెల్విలేమికి హేతువేమానాకో.

నీ మాయగాదొకో నిక్కమరయ
ఆ మీదవిఁక చర్చయక్కఱేలేదయ్య.
యది యబోధంబు బ్రహ్మాదులకును.
కారణం బేదియో కానరాదేగావి.

కార్యమౌ బాధ లవార్యమయ్యె

నోరున్నవారెన్ని మోరాలుచేయనీ,
 యాకత్తి కడ్డమే లేకపోయె
 ధర్మమన్ బురఖాను ధరియించి పేష్చుగా
 బరమనై చ్యమువకుఁ బాలువడిరి
 ప్రత్యక్షరాక్షసకృత్యముఁ బహుధర్మ
 మని చెలామణియయ్యెనయ్య నేఁడు
 వలదన్న కొలఁదియుఁ జెలరేగుచున్నది
 మా కహంకారంబు మట్టుమీటి
 యే లోకమందొ మా కిందిరియ నిగ్రహం
 బమితమయ్యె దురాశ యాత్మలందు
 పదవి, పైదలి, పైన, యొదవినంతనె, తిక్క
 తలకెక్కు, నేమి చిత్రంబొ సామి!
 నల్లేరుపై బండినడక గాఁదగు మంచి,
 పల్లెరపైఁ గలిబాటయయ్యె
 చచ్చిన నన్యాయ మిచ్చగింపనివారు
 జీవితాంతము మాడి చాపవలసె
 భావిజన్మసుఖంబె భావించుకొని నేడు
 నిశ్చింతగా నుండ నేరరైరి
 కడుపుమంటయు, వృధాకంతకోషయెగావి,
 యిది తీరదన్న నిస్సహజనించె
 వినుఁజూచుకొని యీశ, వినుఁజూచుకొని ధైర్య,
 మీ మాత్రమైన మా కిపుడుగల్గె,

గంటికి దైవంబు కప్పించె, మాకింక
 గాలిలో మొఱపెట్టు జాలిలేదు
 కలియందు సాదులౌ కాంచీశీకులమొఱల్
 గావె యీ యవతారకారణంబు
 దీనసాధుత్వాణదీక్షతోనేకదా
 యవతరించితివి నీవవనియందుఁ
 గవులచే సేతువు గట్టించినావంట,
 గొల్లలతో నాడుకొంటివంట,
 యల పురాణాలలోగల నీ మహత్త్వంబు
 నేడు నిరూపించి విచ్చు తండ్రి;
 కలియందుఁ బూర్తిగాఁ దలక్రిందులై యున్న
 ధర్మమున నిల్చుసాధ్యంబు నీకె
 సత్యధర్మప్రేమకాంతిస్వరూపమౌ
 నీదివ్యకళరింప విలుపు తండ్రి;
 యే కొందఱో యిట్లు వాకొందురనఁబోకు,
 మిది లోకఘోష. సాయీశ: వినవె
 దిక్కుదోచని గజిబిజిఁ జిక్కె జగతి;
 దిక్కు నీ వొక్కడేయందు దీమలెల్లఁ
 జేయు ప్రార్థన విజ్ఞప్తి సేసినాడ,
 ఏంక నీ దయ, సత్యసాయీశ: దేవ: ॥

రామకర్మ

పుస్తక మాలి

1 పుస్తకముల వెలనూ పోస్ట్ మరియు రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీలనూ మిలి యార్డరుద్వారా మాకు పంపించిన తరువాత మాత్రమే మీకు పుస్తకములు పంపించగలము.

2 విలువలోనున్న పుస్తకములు వాటి పోస్ట్ ఛార్జీలు క్రింద తెలియ జేయబడినవి. పుస్తకములు రిజిస్టర్లు బుక్ పోస్ట్ లో మాత్రమే పంపబడును. మీకు కావలసినపుస్తకముల వెలనూ పోస్ట్ ఛార్జీ మరియు ప్రతి ఆర్డరుతోనూ రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీ రూ. 1-05 పై జతపరచి, కావలసిన పుస్తకములను వివరముగా వ్రాసి పంపవలెను.

పేరు

వెల

టపాలఛార్జీ

తెలుగు:

1. సత్యంశం సుందరం(1)	4-00	0-40
2. (2)	4-00	0-45
3. మణిమాల	1-00	0-15
4. భాగవత వాహిని	4-00	0-25
5. ఆర్పణ	1-00	0-10
6. సాయిరామ నామమహిమ	1-00	0-10
7. సందేహ వివారిణి	1-50	0-20
గీతా వాహిని	4-00	0-40
పదనామృతము	4-00	0-30
10. ధర్మ వాహిని	1-50	0-15
11. సాయిరామదేవరు	1-00	0-10
12. బోధామృతము	0-50	0-10
13. సాయిమహిమ	1-00	0-20

2.	సత్యసాయి స్పీక్స్ (2భా)	4-00	0-30
3. (3భా)	4-00	0-30
4. (4భా)	5-00	0-40
5. (5భా)	5-00	0-40
 (6భా)	5-00	0-40
7.	(7భా)	7-00	0-65
8.	సెలెక్టెడ్ యూల్స్ (పద్యములు) సాయిబాబా [అమెరికన్ ఎడిషన్ సత్యం కేవలం సుందరం (1)]	1-50	0-10
10.	ప్రకాంతి వాహిని	2-00	0-15
11.	ప్రేమ వాహిని	2-00	0-15
12.	ఉపనిషత్ వాహిని	2-00	0-15
13.	సందేహ నివారణ	2-00	0-20
14.	గీతా వాహిని	4-00	0-35
15.	జ్ఞాన వాహిని	2-00	0-15
16.	భాగవతవాహిని	5-00	0-40
17.	భజన్ సాంగ్స్	2-00	0-20

ఆరవం: ———

1.	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా అరుణాచలం	2-00	0-15
2.	అన్ బిన్ జ్యోతి	2-00	0-20
3.	సత్యం కేవలం సుందరం (1వ భా)	3-50	0-40
4.	(2వ భా)	4-00	0-30
5.	భజనావళి	1-00	0-15
	అవతార మౌళికముదం (1వ భా)	3-00	0-30
7. (2వ భా)	3-00	0-35
8.	సాయిమాత	1-00	0-10

9. ధర్మ వాహిని	1-50	0-15
10. సందేహనివారిణి	2-00	0-25

హిందీ:—

1. సత్యసాయీశ్వరానునమః (పద్యములు)	1-00	0-10
----------------------------------	------	------

బెంగాలీ:—

1. ధ్యానవాహిని	1-75	0-10
----------------	------	------

గుజరాతీ:—

1. అమృత్ వాహిని	2-00	0-20
2. కథాసుధ	2-00	0-15

సింది:—

1. భజనావళి	0-50	0-10
2. ధ్యానవాహిని	1-00	0-15
3. ప్రశాంతివాహిని	1-50	0-10
4. సత్యం శివం సుందరం (1వ భా)	4-00	0-40
5. (2వ భా)	4-00	0-40

మేనేజర్, సనాతన సారథి

